

25. Februar, idet Folk hyppig har ladet sig vildlede af de yderste Frister for disse Afstemninger og troet, at Afstemningen først skulde finde Sted henholdsvis 10. Februar og 16. Marts. Men man har altsaa fra alle Sider ment, at det vilde være rigtig at fremskynde Afstemningen, og nu hedder det sig, at den skal foregaa henholdsvis 3. Februar og 25. Februar. Nu vil jeg spørge: Er der virkelig noget Menneske i dette Ting, som for Alvor vilde mene, at det er Venstres og det konservative Folkepartis virkelige, alvorlige Tanke at faa Valg i Februar? Naar Afstemningen i 2den Zone da skulde finde Sted omkring den 25. Februar, vilde Rigsdagen være opløst, fordi der den 24. Februar skulde finde Valg Sted til Folketinget; dette Valg vilde saa omkring den 7. Marts blive efterfulgt af et Valgmandsvalg til Landstinget og derefter den 14. Marts af det endelige Landstingsvalg, og først derefter kunde Rigsdagen atter træde sammen, altsaa et godt Stykke paa den anden Side af den 15. Marts! Med andre Ord: I det Øjeblik den Afstemning finder Sted, hvorefter Kommissionen skal foreslaa Grænsen, der saa skal endeligt fastslaaes i Paris, vilde Danmark være uden Rigsdag, og Regeringen maatte altsaa blive siddende som den eneste, der kunde tale paa det danske Folks Vegne! Nej, ingen skal faa mig til at tro, at de Herrer mener dette for Alvor. Jeg er overbevist om, at de mener og ønsker, at man skal faa Valg saa hurtigt som muligt, og naar det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) brugte Udtrykket Genforeningsdagen, hvis dette Udtryk da er at forstaa saaledes, at der sigtes til den Dag, da Suveræneteten er indtraadt, tror jeg ikke, der vil være nogen Tvivl om, at Valgene for længst vil være afholdte. Men jeg tror ikke, der er nogen som helst Mulighed for, at Valget kan blive afholdt, inden Afstemningen i Slesvig har fundet Sted, og jeg tror heller ikke, nogen for Alvor kan mene, at dette skal kunne lade sig gøre.

Angaaende Valgloven skal jeg gøre opmærksom paa — og dette har ogsaa Betydning med Hensyn til Kravet om denne Sags Forcering —, at den blev fremsat den 18. November, men først kom til Behandling her den 12. December. Der er nu gaaet næsten 2 Maaneder siden Fremsættelsesdagen. Fra alle Partier i Valglovsudvalget er der fremsendt Ønsker om Oplysninger af forskellig Art til Regeringen; jeg haaber, Besvareelserne herpaa maa være færdige i Dag med Undtagelse af en enkelt

Ting — men en for Sagens Behandling meget vigtig Ting —, nemlig det konservative Folkepartis Ændringsforslag. Det har været mig meget magtpaaliggende, at disse Ændringsforslag, som er skitserede af Medlemmer af det konservative Folkeparti, maatte blive saa velvilligt og saa grundigt behandlet som muligt, for at man kunde blive klar over, om der i disse af det konservative Folkeparti stillede Forslag skulde kunne findes Grundlag for en Overenskomst, idet Forslagene har Tilknytning baade til Enmandskredsene og til Amtskredsene og altsaa muligvis i en eller anden Form kunde samle den høje Rigsdag om sig. Fremskyndelsen af Behandlingen af disse Forslag er imidlertid stødt paa den Vanskelighed, at de tekniske Kræfter i Statistisk Departement ikke har kunnet komme i Forbindelse med det konservative Folkeparti, som har fremsat Forslaget, idet dette paa Forhaand har erklæret ikke at kunne forhandle, før Rigsdagen atter traadte sammen nu den 13. Januar. Altsaa paa selve Behandlingen af Valglovsforslaget har der fra det konservative Folkepartis Side ikke været det Pres, som jeg for mit Vedkommende maatte have fundet ønskeligt ogsaa af andre Grunde.

Borghjerg: Det glæder mig, at min højtærede Kollega fra Odense (Marott) ved sin lille Tale før fuldkommen bekræftede, at jeg havde Ret overfor det Misbrug af den omtalte Resolution, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem fra Odense refererede Resolutionen, netop som den lød: Valglov, Grundlov og Valg hurtigst muligt. Det er hele Socialdemokratiets Standpunkt, det er Regeringens Standpunkt, der er ingen Forskel, men det ærede Medlem fra Assens tillod sig alligevel at misbruge den, og skønt det ærede Medlem fra Odense refererede den nøjagtig, som den lyder, stod det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) op og misbrugte den paa ny. Dette viser een Ting, det viser, at det at vedtage gode naturlige og selvfølgelige Ting er udmærket, men hvis man sender dem ud gennem Ritzaus Bureau, risikerer man, at saadant noget faar en ekstraordinær Karakter og bliver misbrugt. Jeg tvivler ikke om, at den Mand, der sendte Resolutionen ud gennem Ritzaus Bureau, har gjort det i den redeligste Hensigt, men ogsaa lidt troskyldigt overfor den onde Verden, vi er omgivne af, han har ikke regnet tilstrækkeligt med Højre og Venstre, saa ondt og nederdrægtigt, som det kan være,